

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1676

av Penilla Gunther och Magnus Oscarsson (KD)

Ny myndighet för jakt och viltvård

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda möjligheten att instifta en ny myndighet för jakt och viltvård.

Motivering

Runt om i Sverige finns en upprördhet. Så snart ordet varg nämns hettar det till. Bland dem som bor på landet och har nära till jord och skogsbruk finns en irritation över den valhänthet som har varit rådande när det gäller rovdjur som hotar bl a framtida djurbesättningar på våra gårdar. Inte minst gäller detta där man föder upp får.

Jägarna är de bästa viltvårdarna. Det är hög tid att också riksdag och regering ger detta erkännande. Jägarna garanterar vårdandet av den biologiska mångfalden. Idén som föddes för många år sedan att låta jägarna och det civila samhället själva bära ansvaret för det man älskade var alldeles lysande. Idag myllrar skogen av vilt som aldrig förr.

Det goda arbete man utfört i många år har gett dagens förutsättningar men reser också nya utmaningar.

Naturvårdsverket har förlorat en del av sin legitimitet och respekt bland jägare och landsbygdsbefolkning. Det är nödvändigt med en ny myndighet som visar mera respekt och kunnande om hur livet på landet i verkligheten är. Det finns ett utbrett missnöje med den nu rådande myndighetsstrukturen och dess fokus på bevarandeperspektivet.

Dagens stora viltstammar innebär snarare att det behövs ett brukandeperspektiv. För att genomföra denna nyordning så är det nödvändigt med en ny myndighet, en jakt- och viltvårdsmyndighet.

Den fråga som mest berör människor i Småland, Östergötland, Dalsland, men även andra delar av landet, är rovdjursfrågan. Frågan ska skötas i Sverige och i samband med att vargen nått gynnsam bevarandestatus måste EU respektera våra förvaltningsplaner. Den beslutsstruktur som nu slagits fast ger möjlighet till jakten den kommande vintern, och då måste det också bli jakt i verkligheten.

I rovdjursdebatten finns från vissa håll ständiga påpekanden att politiska avvägningar ska göras utifrån underlag från forskarvärlden. Men det som behövs nu är att människor på landsbygden som är berörda i sin vardag av riskerna med rovdjur ska kunna få inflytande och påverka frågan.

Rovdjurstrycket, där 25 procent av landet bär nära 100 procent av bördan, medför socioekonomiska konsekvenser politiken måste ta hänsyn till. Det är inte görligt att med ekonomiska medel tro sig kompensera de som drabbas. Rovdjursersättning kanske finansierar uppförande av ett stängsel; det täcker dock inte det kostsamma underhållet, tiden för tillsyn och framförallt oron som tränger in i vardagen hos de bönder som har ansvar för djuren.

Landsbygdens folk vill vara med och påverka lösningarna och nivåerna när det gäller vargstammen. För att dialogen med medborgarna ska kunna ske på ett bättre sätt, bör en myndighet för jakt- och viltvård tillsättas.

Penilla Gunther (KD)

Magnus Oscarsson (KD)